

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger, at vi har ingen forpligtelser, og så vil jeg godt spørge: Er det sådan, at ministeren betragter en sådan topmødetekst som uforpligtende? Og er det ikke sådan, at det lige nøjagtig er på det sociale og det arbejdsmarkeds-mæssige område, man nu på regeringskonferencen behandler realitetsforslag om at harmonisere i form af flertalsafgørelser? Og er der ikke derfor en nøje sammenhæng mellem den tekst, jeg her har bedt ministeren redegøre mere detaljeret for, og de forhandlinger om en ny traktat, som pågår på regeringskonferencen?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Topmøderklæringen fra Lissabon, som jeg synes er et virkelig godt dokument, er uforpligtende i den forstand, at den jo ikke pålægger nogen enkelt medlemsstat at gå hjem og gøre lige netop sådan og sådan. Hele teksten er gennemsyret af en anden filosofi, nemlig at vi 15 EU-lande i fællesskab opstiller visse fælles mål for, hvad vi skal nå i retning af at skabe bedre samfund, større fleksibilitet og større tryghed osv., og så overlader det til de enkelte lande selv at finde de rigtige midler til at nå disse mål.

Det er en sympatisk, det er en tidssvarende og nutidig måde at gribe sådanne problemer an på, og det er netop det, man gjorde i Lissabon, som på dette punkt betegner et gennembrud. Det er netop ikke harmonisering, det er en udstikning af mål, og så må de enkelte lande finde deres egne midler.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen udenrigsministeren må vel medgive hr. Keld Albrechtsen, at der er et problem her. Når udenrigsministeren skriver under på et EU-papir med nogle hensigtserklæringer om, hvad man skal gøre i nogle medlemslande, er det jo, fordi det skal ske på den måde, og man angiver jo ikke bare nogle mål om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Man angiver jo også nogle midler, f.eks. at der er nogle dagpengesatser og sådan noget, der skal sænkes. Det er jo det, der ligger i det, og det synes jeg som konservativ er helt fint. Men jeg synes samtidig, at det er da noget, de nationale demokratier selv skal bestemme, og det skal vi ikke blande os i.

I hele unionsprocessen starter det jo med nogle uforpligtende henstillinger. Men hvad er meningen med dem, hvis de ikke bliver forpligtende til sidst? Hvis man kobler dem sammen

med det strategipapir, der blev talt om i det foregående spørgsmål, er det selvfølgelig op til medlemslandene. Men målet skal nås, står der jo, og så er man jo på vej mod fælles regler på arbejdsmarkeds- og socialområdet, og så er de nationale demokratier undergravet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Igen vil hr. Frank Dahlgaard have mig til at medgive et eller andet. Men jeg ved såmænd ikke, om jeg skal medgive hr. Keld Albrechtsen noget som helst, for jeg mener ikke, han har ret, og det har hr. Dahlgaard heller ikke.

Jeg er i øvrigt også tilhænger af, at det skal kunne betale sig at arbejde, vil jeg gerne sige. Men pointen i hele denne diskussion er, at det overlades til medlemsstaterne selv at finde midlerne til at arbejde sig frem mod de mål, vi i fællesskab opstiller, og det synes jeg er sympatisk. Det er ikke harmonisering.

Lad mig i en enkelt betragtning gøre gældende, hvorfor jeg finder, at hr. Dahlgaard og hr. Albrechtsen i fællesskab er galt på den. Der er jo intet som helst belæg for, at det er gået, som de to herrer prædiker. Det er jo ikke sådan, det er gået siden 1973 for Danmarks vedkommende. Vi har et socialt og arbejdsmarkeds-mæssigt modelsystem i Danmark, som adskiller sig fra det, andre lande har. Det havde vi også den 1. januar 1973, det havde vi den 1. januar 2000, og det har vi også den 1. januar 2020.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 72**Hanne Severinsen (V):**

I sidste uge blev der truffet forskellige beslutninger i Den Parlamentariske Forsamling i Europarådet. Men det er jo kun en rådgivende forsamling, og det er op til ministerrådet at sørge for opfølgningen.

Der er tre af de beslutninger, som jeg godt vil høre, hvordan man vil følge op på, og den første er med hensyn til Ukraine. Hvis der handles forfatningsstridigt efter den folkeafstemning, som kommer i næste uge, bør ministerrådet følge op og sørge for, at landet bliver suspenderet, hvis man foretager sig ting, som er imod forfatningen.

Med hensyn til Rusland vil jeg høre, hvordan man vil følge op på den suspension, som vi opfordrer til, hvis Rusland ikke tager skridt til vå-